

סדר ברית מילה

The Mohel says: המוהל אומר:

ברוך הבא.

The father takes his son and some say quietly: האב לוקח את בנו ויש אומרים בלחש:

אם-אשכחך ירושלים, תשכח ימיני:
תדבק לשוני לחכי אם-לא אזכרכי
אם-לא אעלה את-ירושלים על ראש שמתתי:

The father says the following verses outloud and the Kehal repeats: האב אומר את הפסוקים הבאים בקול רם, והקהל אחריו:
after him

שמע ישראל, יהוה אלהינו, יהוה אחד:
יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד.
יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד.
אנא יהוה הושיעה נא
אנא יהוה הושיעה נא
אנא יהוה הצליחה נא:
אנא יהוה הצליחה נא:

The Mohel says: המוהל אומר:

זה הפסא של אליהו הנביא זכור לטוב.
לישועתך קויתי יהוה:
שבברתי לישועתך יהוה, ומצותיך עשיתי:
אליהו מלאך הברית, הנה שלך לפניה, עמד על ימיני וסמכני.
שבברתי לישועתך יהוה:
שש אנכי על-אמרתך, כמוצא שלל רב:
שלום רב לאהבי תורתך, ואין-למו מקשול:
אשרי תבחר ותקרב, ישכן חצריך
נשבעה בטוב ביתך, קדש היכלך:

The Mohel says: המוהל אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה.

ומיד אבי הבן מברך: Immediately the father blesses:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה.

The Kehal responds: הקהל עונה:

אָמֵן. כָּשֶׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית
כֵּן יִכְנַס לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים.

אחר המילה מברך: After the Brit the child is blessed:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשׁ יְדִיד מִבְּטָן, וְחַק בְּשָׂארוֹ שָׁם,
וְצִאצְאוֹ חֲתָם בְּרִית קִדְּשׁ. עַל כֵּן בְּשִׁכַר זֹאת, אֵל חַי חֲלַקְנוּ צוּרְנוּ צוּה לְהַצִּיל
יְדִידוֹת שְׂאֲרֵנוּ מִשַּׁחַת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׁרָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, כּוֹרֵת
הַבְּרִית. (קהל: אָמֵן)

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קִיַּם אֶת הַיְלֵד הַזֶּה לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
(פְּלוּנִי בֶן פְּלוּנִי). יִשְׁמַח הָאָב בְּיוֹצֵא חֲלָצוֹ וְתִגַּל אִמּוֹ בְּפָרִי בִטְנָהּ, כְּפִתּוּב:
יִשְׁמַח־אָבִיהָ וְאִמָּהּ, וְתִגַּל יוֹלְדֹתָהּ: וְנֹאמַר: וְאֶעֱבֹר עָלֶיהָ וְאֶרְאֶה מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיהָ,
וְאֹמַר לָהּ בְּדַמֶּיהָ חַיִּי, וְאֹמַר לָהּ בְּדַמֶּיהָ חַיִּי: וְנֹאמַר: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צוּה
לְאֵלֶיךָ דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם, וְשָׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק,
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר: וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יֶצְחָק בְּנוֹ בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים, כֹּאֲשֶׁר
צוּה אֶתּוֹ אֱלֹהִים:

The Kehal responds twice and then the honoree twice: הקהל עונה פעמיים ואחר כך המברך פעמיים:

הִזְדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

The honoree continues: המברך ממשיך:

(פְּלוּנִי בֶן פְּלוּנִי) זֶה הַקָּטָן גָּדוֹל יְהִיָּה, כָּשֶׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית, כֵּן יִכְנַס לְתוֹרָה וְלַחֲפָה
וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים.